

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 100 Lei. — Șase luni 50 Lei. — Trei luni 25 Lei. — Pentru străinătate un an 180 Lei.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor: un șir petiț 2 lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Preotul în timpul de față

În numărul trecut al ziarului nostru am dat loc glasului unui preot din generațiunea mai tină. D-sa insistă pentru consolidarea și organizarea preoției, scoțind apoi la iveală unele cauze care împiedică rezultatul activității ei pastorale.

Fiind cestiunea de o deosebită importanță, revenim și noi asupra ei, pentru că timpul prin care trecem nu este unul din cele mai favorabile pentru dezvoltarea liniștită a bisericii și pentru dezvoltarea și progresarea credincioșilor ei în spiritul evangheliei Domnului.

Biserica Domnului în decursul veacurilor a avut multe lupte, atât cu dușmani externi cât și interni, — dar din toate aceste lupte a eșit învingătoare, pentru că după menirea ei are să viețuiască veșnic aici pe pământ, și veșnic are să lătească cuvântul lui Dumnezeu și să îndeplinească mântuirea omenirii, care numai în și prin biserică se poate realiza.

Organul principal, înzestrat cu darul și misiunea de a vesti cuvântul Domnului, de a săvârși cultul divin și sfintele lui taine, este preoția. Și cu cât va fi mai zeloasă întru vestirea evangheliei Domnului, întru săvârșirea cu demnitate a cultului public dumnezeesc și întru administrarea cu acurateță a sfintelor taine, cu atâta va satisface mai mult greii și sublimei ei chemări.

Astăzi omenimea înaintează cu pași repezi pe toate terenele vieții. Biserica

are datorința să țină cont de aceasta înaintare, cu atât mai mult, că ea este de multe ori stăpânită mai mult de «duhul lumii», decât de duhul adevărat al bisericii Domnului.

De aceea tocmai în aceste timpuri amvonul bisericii noastre trebuie să-și împlinească cu îndoit zel misiunea sa întru lățirea și vestirea cuvântului Domnului; vorbind despre această necesitate adăugăm, că predica numai atunci va avea efectul dorit dacă predicile pe cari le ținem în decursul unui an vor forma un întreg și vor conține întreaga doctrină bisericească necesară de a fi cunoscută de ascultători. Mai departe este de lipsă, ca în predicile noastre să ținem cont de anul bisericesc, pericolele zilei, împrejurările auzitorilor adecă de modul lor de gândire și viețuire; de datinele religioase și naționale, de gradul lor de cultură, de ocupațiunile și scăderile lor; în fine să ținem cont de întâmplările extraordinare ce obvin în comună, atât de natură îmbucurătoare cât și întristătoare. Preotul să se bucure de bucuriile credincioșilor săi și să simtă alături cu ei durerea lor. Mai departe să caute ca prin predicile sale să lumineze mintea, să miște inima și să înduplece voința ascultătorilor de a se decide să urmeze celor auzite; în fine fiecare predica să se distingă prin actualitatea ei.

Ce se atinge de materia predicii, aceasta să fie scoasă din doctrina bisericii, pentru că biserica Domnului este nu numai interpretul legal al adevărilor re-

ligioase cuprinse în s-ta scriptură și s-ta tradițiune, ci are și puterea de a forma legi anumite conform principiilor cuprinse în evanghelie și de a obliga pe credincioși la împlinirea lor.

Efectul predicii depinde însă foarte mult dela individualitatea predicatorului. Numai cel ce predică din o adâncă convingere internă despre sublimitatea adevărilor va putea convinge și pe alții, numai cel ce din inimă vorbește va putea străbate la inimă. Va mai depinde efectul predicii dela modul cum știe preotul să-și câștige stima, iubirea și încrederea credincioșilor săi și dela modul de viețuire al său și al familiei sale, pentru că istoria dezvoltării bisericii creștine ne arată, că predica va avea succes numai atunci, când cuvântul ei este însoțit și de exemplul și de viața creștinească de model a preotului și a casei lui.

Cu cât preoția noastră va căuta mai mult prin predici bune a lăți cuvântul lui Dumnezeu, și va nîzui cu recerută pietate să săvârșască cultul public dumnezeesc și să administreze sfintele taine, cu atâta îi va succeda mai bine a ține poporul strâns legat de biserică strămoșească, și-l va feri de multele și periculoasele curente, cari sapă nu numai la temelia bisericii ci și a statului.

Sfintirea bisericii din Alba-Iulia. I. P. S. Sa mitropolitul nostru NICOLAE, de jurisdicțiunea căruia se ține Alba-Iulia, împreună cu prezidenția comi-

FOIȘOARA

Predică

— Rostită în biserica sf. Nicolae din Brașov, de parohul Dr. N. Stinghe —

«Fariseii și cărturarii murmurau zicând, că acesta primește la sine pe păcătoși și mănâncă împreună cu ei». Luca 15, 2.

Mântuitorul Hristos, cât a trăit pe pământ a arătat deosebită bunătate și bunăvoință pentru păcătoși, cari doreau să se îndrepteze. Li primea prietenește și mânca împreună cu dânșii. Acest fapt explică pe deplin cuvintele sale: «Fiul omului a venit să caute și să mântuească ce s'a pierdut». Iudeii aveau cu totul altă idee despre viitorul Mesia; îl așteptau ca pe un curier puternic, care pe ei fiii lui Israil, să-i facă stăpânitorii lumii. Isus a avut chemare mai blândă și mai înaltă, și aceasta era, că pe oameni să-i scoată din osânda păcatului și a morții, să îndrepteze neamul omenesc, să-l însuflețească și să-l sfintească, cu alte cuvinte, chemarea lui era să întemeieze împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

Acestei chemări deși contrară felului de gândire al iudeilor se dedică Isus cu toată abnegațiunea.

În întreaga sa viață n'a arătat nici cea mai mică urmă de mărire. Nu făcea secret din aceea că el e regele profet și așteptat, dar a explicat, că împărăția sa nu e din lumea aceasta, ci împărăție spirituală.

Astfel de împărăție însă pentru Iudeii legați de cele pământești, nu avea înțeles, bîr firă pe regele promis, îl socotiră de răufăcător și-l pârăra tui Pilat, care deși îl găsi nevinovat, îl osândi la moarte.

Cu moartea lui Isus pe cruce, împărăția Sa nu se nimici, ci de aci înainte se dezvoltă în toată strălucirea sa. A treia zi înviind din morți, — după cum a prezis, adună pe învățăceii săi împrăștiați, îi trimite în toată lumea, înzestrându-i cu putere dumnezească să vestească evanghelia, — se înalță la cer și șade dea dreapta Tatălui.

Isus cel răstignit este Marele nostru Împărat, căci conduce cu putere împărătească:

1. Lumea. 2. Biserica. 3. Pe orice creștin credincios.

În această credință voiesc să vă întăresc azi, rugându-vă să fiți cu luare aminte.

1. În lume descoperim două feluri de puteri, care lucrează în mod necesar. Deosebim o

lume a naturii și o lume a ființelor libere. Dacă Isus Hristos e Domnul naturii și poate să conducă lucrările ființelor libere după sfatul Său cel înțelept, Isus e împăratul care conduce toată lumea. În decursul activității sale pământești Isus s'a dovedit ca stăpânitorul naturii. Vă reamintesc liniștirea mării la cuvântul lui Isus, vindecarea orbului din naștere, a paralizicului și învierea tinărului din Nain. Acestea și alte minuni erau cunoscute tuturor, așa că unul din cei mai învățați Iudei zise: «Astfel de fapte nu poate să le facă nimeni, dacă puterea lui Dumnezeu nu e cu el». Toate puterile naturii stăteau sub porunca lui Isus, și moartea trebuia să dispară, când El poruncește viață. În virtutea puterii ce avea Isus asupra naturii, El voia să fie recunoscut de un mare Împărat, ceea ce reiese din cuvintele sale la întrebarea învățăcelilor lui Ioan: «Tu ești Hristos?» El răspunde: «Spuneți lui Ioan ce ați văzut și ați auzit: orbii văd, schiopii umblă, surzii aud, morții înviază».

Evangelistul Ioan zice despre Hristos: El este cuvântul. El era la început la Dumnezeu și fără de dânsul nimic nu s'a făcut». Ap. Pavel (Evr. 1, 2) spune că prin Isus Hristos a făcut Dumnezeu lumea, Et poartă totul prin cuvântul său puternic. Așa dară totul în lumea aceasta vizibilă stă sub stăpânirea lui, El susține și conduce totul cu putere dumnezească.

siunii Incoronării Suveranilor, a hotărât ca actul sfințirii bisericii ridicată în cetatea lui Mihai, în care se va încorona în 15 Octomvrie n. a. c. primul Rege al tuturor Românilor FERDINAND I. și Mărita sa soție MARIA să se îndeplinească în ziua de 8 Octomvrie n. a. c.

I. P. S. Sa mitropolitul va îndeplini acest act solemn cu mare asistență.

† Eusebiu Popovici

Firul telegrafic ni-a adus din Cernăuți dureroasă știre, că un suflet mare, o inimă inspirată de iubirea evanghelică, o minte pururea cugătoare, o voință neștrămutată în a face bine, un bărbat, carele timp de peste o jumătate de veac a trăit și a lucrat cu un zel adevărat apostolic în serviciul bisericii, școlii și neamului său, eruditul și savantul profesor **Eusebiu Popovici** nu mai este între cei vii.

Născut în Cernăuți în anul 1838 din o veche și nobilă familie de mazili, liceul și teologia le-a studiat în orașul său natal, și-a continuat apoi studiile la universitatea din Viena, atrăgând de timpuriu atențiunea asupra sa nu numai a profesorilor ci și a cercurilor conducătoare bisericești din Bucovina. În 1862 fu numit profesor de studiul biblic al testamentului vechi și de limbile semitice la institutul de studii teologice din Cernăuți, apoi profesor de istoria bisericească și de dreptul bisericesc din 1866—75, când trecu la facultatea teologică dela noua universitate Francisco Iosefină ca profesor ordinar de istoria bisericească. Dar n'a propus numai istoria bisericească, ci timp îndelungat dogmatica, precum și alte discipline teologice, fiind în ultima jumătate de veac cel mai erudit și autoritar teolog al bisericii ortodoxe. Fu ales de mai multe ori decan al facultății teologice și rector al universității. Dela 1861—71 custode al bibliotecii centrale a Bucovinei pe care a organizat-o.

În anul 1874 i se conferi titlul de protopresbiter, ear pentru meritele sale ca preot și profesor a fost distins de fericitul întru aducere aminte arhiepiscop și mitropolit Silvestru Morar-Andreevici cu rangul de protopresbiter staurofor.

A publicat mai multe scrieri de valoare din domeniul istoriei și dreptului bisericesc, ear când chestiuni mari erau la ordinea zilei, când biserica era amenințată, deși modest, retras și neimpulsiv, nu ezita de a-și spune cuvântul hotărâtor. Așa a fost în anul 1891, când rutenii papiști din Bucovina începură să nu-și mai încapă în piele, răposatul în Domnul i-a turtit în adevăratul înțeles al cuvântului prin două broșuri publicate sub titlul: *Offener Brief an den Verfasser der Broschüre «Apologie der orthodoxen gr.-or. Kirche der Bucovina»*.

Dar opul său principal de o deosebită valoare, care va rămânea încă multă vreme, un

Dar Isus Hristos exercită stăpânirea sa și asupra ființelor libere. Libertatea nu se arată nicăieri atât de frumos ca în acele lucrări, pe care noi le numim moral bune. Isus Hristos lucrează asupra moralității faptelor noastre în mod strălucit. Să aruncăm o privire în evanghelia sa. Ea ne arată nu numai învățătura morală cea mai perfectă, ci ea ne dă viață prin motivele cele mai curate și mai puternice care ne însuflețesc la fapte sublime. Evanghelia a nimicit cultul idolilor și cu el răutatea, care stăpâna umea întreagă. Prin evanghelie toate raporturile sociale s'au nobilitat, căsătoria s'a sfințit, educațiunea și-a căpătat adevărata valoare și oamenii s'au pătruns de sentimente mărețe până la virtute. Isus a schimbat întreaga lume liberă, a perfecționat totul prin puterea adevărului, prin o putere mai înaltă, cu care l-a înzestrat Tatăl ceresc. Și într'adevăr împărăția libertății e împărăția lui Hristos. Dacă oamenii abuzează de libertate și sufer pagubă și stricăciune, Domnul poate întoarce totul spre binele acelor, cari îl iubesc și au încredere în el. Deși se pare că răul stăpânește, Domnul conduce cu astfel de putere, așa că în sfârșit învinge adevărul, dreptatea și virtutea, ear stricăciunea, nedreptatea și minciuna rămân desprețuite.

2. Isus conduce cu putere împărătească biserica sa: «Impărăția mea nu e din lumea acea-

scump talisman al literaturii noastre bisericești, e *Istoria bisericească universală*. La publicarea unei noi ediții a acestei valoroase lucrări lucra defunctul încă și în ultimele zile ale vieții sale.

În lungul timp de peste o jumătate de veac nu a fost chestiune importantă în Bucovina, în care cuvântul său nu fi fost hotărâtor. El era un luminat sfințic al tuturor mitropoliților cari s'au perondat în scaunul mitropolitan dela fericitul Silvestru Incoace, ear amicul, și fostul său coleg, actualul mitropolit Vladimir, pentru aceste prețioase servicii l-a numit vicar general al său. Dar fericitul în Domnul a ezitat de a primi acest post, pentru că nu s'a putut hotărî a îmbrăca rasa călugărească.

În frumoasa etate de peste ani 80 s'a stins o laborioasă viață de om.

Clerul și poporul român din Bucovina, universitatea din Cernăuți, cu deosebire facultatea teologică a luat doliu. Dar acest doliu s'a întins peste întreaga România-mare, pentru că atât noi cei de dincoace de Carpați, cât și clerul din vechiul Regat, datorim stimă și recunoștință răposatului în Domnul, pentru bunele servicii făcute sfintei noastre biserici ca preot, profesor și scriitor bisericesc.

Dăm expresiune deci acestui simț de recunoștință, cu care datorim răposatului în momentul când se desparte de noi.

Dormi în pace lucrătorule neobosit! Scrierile tale sânt și rămân veșnică mărturie, că până ai fost între noi, talantul primit dela Domnul l-ai folosit cu toată demnitatea. Posteritatea va înscrie în anele istoriei și vieții bisericii noastre activitatea desvoltată de Tine, ca veșnic să rămâi îndemn și model pentru generațiunile viitoare, asupra modului după care avem să plinim cursul vieții noastre. Un timp îndelungat te-ai făcut arătătorul celor cerești și «tainicul stăpânului» urmând și penetrând în studiul istoriei bisericești, ai adaus la tăria și puterea bisericii și la întărirea caracterului divin al ei în inimile credincioșilor.

Depunând o lacrimă de durere pe mormântul celui ce se desparte de noi, rugăm pe Dumnezeu, ca sufletul lui să-l așeze în locașurile dreptilor între cei aleși ai Domnului al cărui vrednic școlar și următor a fost aici pe pământ.

În veci amintirea lui!

Nr. 234/1921 M.

(177) 3—3

CONCURS

Prin concluzul congresual din 5/18 Octomvrie 1921 Nr. 39 s'au sistematizat **trei (3) posturi de referenți la consistorul mitropolitan**, pentru senatul bisericesc, școlar și epitropesc. Referenții au caracterul și retribuția asessorilor consistoriali, adică salar de bază Lei 2200 lunar, bani de cuartir și adause de scumpe.

Pentru întregirea acestor posturi publicăm concurs cu termen de 30 zile dela

sta. Impărăția mea este instituție divină pentru luminarea, îndreptarea și fericirea oamenilor. Acela care face și ține aceea ce am învățat și poruncit, va fi părtaş în împărăția mea, acela va cunoaște adevărul și va fi veșnic fericit. Aceasta este în evanghelia, despre care Isus a zis către apostolii săi: «Predicați-o la toată lumea». Această instituție divină trebuie să dureze în veci, evanghelia trebuie păstrată în curățenia ei, predica continuată cu sânguină, ca oamenii prin harul divin, deschizându și urechile și inima să și-o facă lege a vieții.

Spre acest scop a întemeiat Isus cu învățării sei comunitatea creștină, biserica sa, pe care nici o putere străină, nici porțile iadului s'nu o biruească. Așa a întemeiat Hristos împărăția sa pe pământ, pe care o conduce până la sfârșitul lumii.

Biserica lui Hristos, încă din fașe a fost aspru atacată. Înțelepciunea falsă și răutatea s'a împotrivit cu atâta tărie, încât se părea, că Isus și a retras promisiunea de a o conduce și că a lăsat o pradă răutății omenești. Chiar la început biserica a suferit persecuții grozave. Inșiși apostolii se încredințară de adevărul profeției lui Isus: «Vă vor gonî dintr'un oraș într'altul și veți fi martori la batjocurile și suferințele mele». Isus cel răstignit totuși s'a arătat în timpul persecuțiilor alor săi ca mare apărător al bisericii sale,

prima publicare în «Telegraful Român». Dela recurenți să cere să fie bărbați bine pregătiți și probați pe terenul vieții bisericești școlare. La cerere vor alătura documente privitoare la nașterea, la calificarea și la activitatea lor de până acum. Cererile sânt a se adresa, în termenul deschis, consistorului mitropolitan, în Sibiu, str. Mitropoliei Nr. 45.

Sibiu, din ședința plenară a consistorului mitropolitan ținută în 23 August 1922.

Consistorul mitropolitan

Spre unirea bisericilor

Mai mulți preoți ai bisericii engleze în dorința de a înlesni o apropiere între biserica lor și cea ortodoxă, au scris următoarea mărturisire de credință către Patriarhul din Constantinopol:

Mărturisire de credință către I. P. S. Sa patriarhul ecumenic și către Sf. sinod al marelui biserici din Constantinopol.

Noi subsemnații preoți ai Bisericii engleze, dorind din tot sufletul să ajungem la o înțelegere cu frații noștri din Biserica ortodoxă din Răsărit, și bucurându-ne, că în providența dumnezească sânt multe semne evidente despre creșterea simpatiei și a dragostei de amândouă părțile, venim acum cu toată smerenia să scriem înalt Prea Sfinției Voastre și Sfantului Sinod, ca să arătăm clar ceea ce noi susținem a fi adevărata învățătură a Bisericii engleze în anumite puncte de credință, despre care din vorbirile lerarilor și teologilor orientali ortodoksi, aflăm că ei ar voi lămuriri explicite dela noi.

1. Noi afirmăm, că singura credință mântuitoare, în care e voea lui Dumnezeu ca toți creștinii să fie strânși împreună în unitatea Spiritului și legătura păcii, este credința Bisericii lui Hristos, după cum a fost definită înainte de despărțirea Răsăritului și Apusului, care credință este expusă în sfintele Scripturi transmisă nouă de Sfinții Părinți în scrierile lor și prin tradiția Bisericii și care, în opoziție cu negațiunile și stricăciunile ereticilor, a fost reafirmată și păstrată de Sinoadele ecumenice prin puterea Sfantului Duh.

2. Noi afirmăm, că cu toate abaterile individuale dela ea, această credință n'a fost părăsită de Biserica engleză.

3. Noi afirmăm că fiecare Biserică particulară este pe drept independentă și autonomă în chestiuni care nu sânt esențiale credinței ori practicii Bisericii universale.

4. Noi susținem că un Sinod Ecumenic este tribunalul suprem al Sfintei Biserici care este una sfântă, sobornicească și apostolească, și că hotărârile dogmatice ale Sinoadelor, care au fost primite ca ecumenice de întreaga Biserică, sânt indiscutabile și obligatoare pentru toți creștinii.

5. În ce privește unele chestiuni, în care, după părerea teologilor răsăriteni, se pare că

căci ea în loc se scada, se mărea, și evanghelia pătrunse în toate țările câștigând aderenți nenumărați în Hristos pentru adevăr și dreptate.

Prigonirile au durat 300 ani. Creștinii erau aruncați fiarelor, arși pe rug și pe grătare, trași în țepe, toate mijloacele cele mai grozave au fost întrebuințate, ca ei să se lapede de Hristos.

Domnul însă a întărit pe credincioși, și ei liniștiți și cu zimbetul pe buze primiau moartea pe care o socotiau ca trecere în viața cea fericită. Numărul lor în loc să scadă, creștea, și biserica se întărea.

În fine împăratul Constantin ajunsese la convingerea, că cei mai buni cetățeni ai statului sânt chiar creștinii; că ei sânt cei mai supuși, cei mai binevoitori și mai altruști, că sânt oamenii cei mai virtuși, cari își împlinesc cu credință datoria. Împăratul se convinse, că în biserica lui Hristos stăpânește o putere superioară, că creștinismul e binecuvântare pentru țările sale și că e spre fericirea și mântuirea întregii omenimi.

În urma acestora Constantin deveni însuș creștin, dădu libertate și oprind cultul idolilor, făcu biserica creștină biserică de stat.

Dar, cu toate acestea, luptele dușmănoase în sinul bisericii nu au încetat. Chiar între creștini erau unii cari ținându-se mai înțelepți, dis-cutau învățătura bisericii căzând în erezii. Așa

Biserica anglicană s'a îndepărtat de la învățăturile dogmatice ale Sinoadelor Ecumenice, noi declarăm, că nu cunoaștem o atare depărtare și că noi primim credința, așa cum a fost expusă de acele Sinoade.

6. Deși numărul Sfințelor Taine nu a fost fixat în chip formal, fie prin tradiție dela Apostoli, fie prin vreo hotărâre a vre-unui Sinod Ecumenic, noi afirmăm că în Botez, Euharistie, Mirungere, Pocăință, Preoție, Căsătorie și Maslu, o grație specială și potrivită cu taina, este dată omului de Dumnezeu, după cum a fost orânduit de Hristos sau de Apostolii Săi, conform cu autoritatea pe care El le a dat o; și noi sântem de acord cu obiceiul de a numi aceste șapte rituri cu numele special de taine.

7. Noi afirmăm necesitatea esențială a tainei preoției după instituția lui Hristos, practica apostolilor și tradițiunea statornică a bisericii. Această taină este asigurată în bisericiile anglicane prin transmiterea fiecărei trepte ierarhice prin punerea mânilor episcopilor, cărora li a fost transmisă la fel printr-o succesiune neîntreruptă din zilele Apostolilor.

Prin urmare, noi, subsemnații susținem, că Domnul nostru, prin intermediul urmașilor apostolilor, ni-a dat nouă și tuturor membrilor din clerul bisericii anglicane darul preoției, cu scopul ca noi, care sântem preoți: 1. să predicăm și să învățăm cuvântul lui Dumnezeu; 2. să aducem jertfa cea fără de sânge a euharistiei pentru vii și morți; 3. să ierlăm prin taine pe greșii cari se pocăiesc și mărturisesc păcatele lor; 4. să slujim și altele pentru turma lui Hristos, după credința și practica cea veche a bisericii universale.

8. Noi afirmăm, că prin sfințire, în euharistie, pâinea și vinul, fiind binecuvântate de puterea dătătoare de viață a Duhului sfânt, sânt schimbate și prefăcute în adevăratul trup și adevăratul sânge al lui Hristos, și în această calitate sânt date și primite de cei credincioși. Noi prin urmare susținem, că Hristos astfel prezent, trebuie să fie și închinat. În ce privește felul actual al prefacerii și chipului prezenței, nici o doctrină n'a fost stabilită, cu privire la acest punct de vreun sinod Ecumenic și, prin urmare, crescând faptul, noi nu îndrăznim să definim chipul. Aici există o taină dumnezească care întrece înțelegerea omenească.

9. Noi sântem de acord cu sfânta biserică ortodoxă de răsărit, că trebuie să se dea cinstită și sfințită și pururea Fecioarei Maica lui Dumnezeu, și sfinților trecuți din viață, că există o întrebuintare legiuită a sfinței icoane; și că trebuie să cerem mijlocirea sfinților în rugăciunile noastre publice și private.

10. Cele 39 de articole ale religiei (e vorba de mărturisirea de credință a bisericii anglicane cuprinsă în 39 de art. N. R.) noi le socotim ca un document de importanță secundară, care este în legătură cu controversele locale din veacul al 16-lea și credem că trsbuesc interpretate în armonie cu credința bisericii universale din care biserica engleză este numai o parte.

Nr. 355.

Convocare

Veneratul consistor arhidiecezan prin ordinul din 5 Septembrie a. c. Nr. 7154 Plen. a dispus publicarea de concurs nou la postul de protopresbiter al tractului Sibiu. În urma acestui ordin am onoare a convoca comitetul protopopesc la ședință pe ziua de Vineri, în 23 Septembrie a. c. la ora 10 a. m. în seminarul arhidiecezan.

Sibiu, 18 Septembrie 1922.

Matei Voileanu
adm. prot.

Convocare

Am onoare a convoca epitropia protopopescă la ședință, pe ziua de Vineri 23 Septembrie a. c. la 10 ore a. m. în seminarul arhidiecezan.

Sibiu, 18 Septembrie 1922.

Matei Voileanu
adm. prot.

Reuniunea de muzică română din Sibiu și încoronarea

Sâmbăta trecută a avut loc în sala festivă a «Asociației» adunarea generală a Reuniunii de muzică române din Sibiu. Fiind la ordinele zilei reorganizarea numitei reuniuni, au luat parte la adunare, în afară de membri activi, și un însemnat număr de persoane din publicul sibian. Aprobându-se rapoartele cu privire la gestiunea anului trecut, vechiul comitet a fost descărcat de sarcina conducerii administrative a Reuniunii și adunarea generală a purces — după îndelungate discuții — la alegerea noului dirigent și a comitetului. Dirigent a fost proclamat dl profesor de muzică N. Oancea, iar președintele noului comitet este tot dl Dr. I. Stroia.

Se știe că în urma regretabilelor fectări din trecut, Reuniunea de muzică ajunsese oarecum la un punct mort al evoluției sale. Deaceia fiind vorba de prestigiul Sibiului românesc, cu așa de frumoasă tradiție de cultură muzicală, nu putem îndemna de ajuns publicul sibian să sprijinească și pe mai departe — ori cel puțin de azi înainte — după cum se cuvine această reuniune, căreia — în treacăt fie zis — i s'a dat cinstea de a fi invitată să și dea concursul său efectiv la serbările din București ale Încoronării.

Inscrierile de noi membri, precum și repetițiile încep Miercuri, 4 Oct. n. ora 6 seara în vechiul local al Reuniunii.

Știrile zilei

În amintirea regretatului Andrei Bârseanu. Directoratul regional al învățământului din circumscripția Sibiu a invitat printr'un ordin circular direcțiunile tuturor liceelor din circumscripția sa, să aranjeze o serbare școlară întru amintirea primului director regional din Sibiu care a fost Andrei Bârseanu. Serbării școlare să i premeargă un parastas la care să participe toți elevii și profesorii. Această serbare s'a ținut în Sibiu Duminecă trecută. La finea sfintei liturgii s'a celebrat în catedrala noastră, care de astădată s'a dovedit prea mică, un parastas pentru odihna sufletului lui Andrei Bârseanu. Au asistat elevii tuturor școalelor din Sibiu în frunte cu corpurile profesore. Văduva răposatului, Dna Catinca A. Bârseanu înconjurată de rudeni, prieteni, stimatori și cunoscuți din societatea sibiană în frunte cu înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul nostru Nicolae. După eșirea din șta biserică, elevii au fost conduși la școalele lor unde s'au ținut cu demnitate recerută serbarea școlară în amintirea răposatului A. Bârseanu.

Pentru muzeul bisericesc. Părintele protopresbiter Voicu Hamsea din Lipova, a donat pe seama muzeului nostru bisericesc o carte veche bisericească de valoare. I se exprimă și pe această cale mulțumită. Amintim cu această ocaziune, că custodele acestui muzeu dl D. Comșa s'a apucat deja de aranjarea obiectelor donate până acum în fosta sală de gimnastică din seminarul arhidiecezan.

Întoarcerea la biserică strămoșească. În timpul mai recent s'au întors în sânul bisericii noastre strămoșești toți greco-catolicii din Ocoluș de lângă Baia-Mare și cei din Feiurd, jud. Cojocnei. Zărele din capitală atribue acestui act o deosebită însemnătate, întrucât acest început dovedește voința și dorința poporului român de-a reveni la religia strămoșească ca să se desăvârșească și în domeniul religios unitatea neamului. Noi primim acest fapt de un act natural pentru că în masa mare a poporului nostru de dincoace de munți n'a străbătut nici odată ideile papiste. Actul unirii impus de grele împrejurări și din lipsă de prevedere, s'a susținut sub dominațiunea maghiaro-iudeo papistă numai în mod meșugit. Până bine de curând era vai de bieții români greco-catolici cari cutzeau să se întoarcă la biserică ortodoxă. N'avem decât să ne gândim la cei din Dragomirești și Săcelul Maramureșului.

O marinimă donatiune. D. n. Vasile Grădinaru, exploatator de sonde de petrol din Ploiești, originar din Brașov, a dăruit pentru lucrările de-a îngrădi cu grilaj și ziduri de piatră curtea bisericii Sf. Strimi de pe Tocile frumoasa sumă de 85.000 (optzeci și cinci mii) lei, pentru care donațiune comitetul însărcinat cu executarea acestor lucrări, își exprimă adânc simțite mulțumiri. Brașov, 28 Septembrie 1922. G. Bădițoiu Ciucu, președinte.

Târg. În Cincul-mare, jud. Târnava mare se ține în 20 Oct. n. târg de vite, în 21 de mărfuri.

se nascură desbinări, unii se despărțiră de Hristos, deveniră necredincioși și trăiau după plăcerile proprii.

Și așa e încă și în zilele de azi. Biserica noastră și azi luptă, căci între membrii ei numără mulți dușmani.

Ea va rămânea însă neînvinsă, căci pe lângă toate furtunile de aproape 2000 ani există tare, și Domnul nostru Isus Hristos nu încetează de a dovedi că are putere de a conduce și ocroti biserica.

Iubiților, dacă vedeți că în timpul de față sânt puțini, cari stau neclintii lângă Hristos și biserica sa, dacă vedeți că azi mulți se ocupă numai de cele materiale, nu vă lăsați ademiniți, ci căutați a apăra și ridica vaza bisericii voastre.

Creștinii adevărați trebuie să lupte contra dușmanilor bisericii, să se întoarcă spre Domnul rugându-se: «să vină împărăția ta». Nu vă asociați dușmanilor bisericii ci priviți și urmați nenumăraților bărbați virtuosi cari prin purtarea lor creștinească fac onoare bisericii. Atunci veți fi martori că Isus Hristos conduce biserica sa cu putere împărătească.

3. Isus Hristos în fine conduce cu putere împărătească, pe ori-ce creștin credincios. El invită pe fiecare aderent al său să se supună

conducerii sale, și numai acela sânt creștin adevărat care se lasă a fi condus de el.

Câtă vreme vom fi conduși numai de poftă și patimi vom aduna numai fructe păgubitoare: întunec spiritual neliniște sufletească și osândă veșnică.

Plăcerile și poftele deserte trebuie să moară în noi, și inima să ne fie deslipită de tot ce e pământesc ca să afle loc în ea Isus Hristos și împărăția sa. Numai prin astfel de moarte putem ajunge la renașterea de care Isus zice: «Cine nu se va naște din nou, nu va intra în împărăția mea».

În omul renăscut trăește Hristos și e stăpân pe inima lui. Un astfel de renăscut a fost apostolul Pavel care putea zice: Nu eu trăesc, ci Hristos în mine».

Astfel de renăscuți sânt toți oamenii îndreptați prin creștinism: Hristos trăește, Hristos lucrează în ei. În ei vedem viața frumoasă a lui Isus Hristos. Mănați de duhul lui ei sânt cu frică de Dumnezeu, cu bunăvoință și cu dragoste către toți oamenii.

Ei pot totul prin acela, care le dă putere prin Isus Hristos. Ei sânt tari în ispite, curajoși în pericole, răbdători în suferințe, cu liniște și nădejde când s'apropie moartea.

Dar Isus Hristos lucrează numai în cre-

dincioșii săi, ci și prin aceștia. Este influență dumnezească a lui Hristos, că din dragostea lui Dumnezeu și a deapropelui să se promoveze binele obștească al omenirii. În toate timpurile s'au găsit oameni cari au trăit spre binele altora întemeind școale, biserici, îngrijind de creșterea tinerimii, de orfani, văduve etc. continuând astfel opera lui Hristos. Când creștinii vor jertfi totul, ca să câștige pe Hristos, să răspândească și să întărească împărăția sa pe pământ, atunci va fi martori ai adevărului, că Hristos conduce pe credincioșii săi.

Istoria sfinților a martorilor ne aduce exemple strălucite de virtute și eroism pentru Hristos. Ea ne încredințează că Hristos ne stăpânește cu putere împărătească.

De aceea fraților! să ne supunem marelui nostru împărat și să ne plecăm cu credință. Să-l mărturisim, ca Domnul nostru oricând și ori unde și să nu ne mulțumim cu aceea că ne numim creștini, ci atât în simțăminte cât și în fapte să ne silim a ne apropia de el. Să ne supunem înțeleptelor sale învățături și numai în El să căutăm fericirea, căci nu e alt nume în care să fim fericiți, ca numele lui Isus Hristos, Împăratul nostru, Amin.

O serbare a Ligii culturale. Joi, 29 Septembrie a. c. împlinindu-se 100 ani de la reînălțarea domniei pământene a lui Grigorie Ghica la 1822, comitetul central al Ligii culturale a luat inițiativa unei slujbe de pomenire a fostului domnitor pământean, precum și a comemorării acestui fapt istoric. Slujba de pomenire s'a oficiat de I. P. S. Sa mitropolitul primat Miron Cristea la ora 10 jumătate a. m. la sf. Mitropolie. Preotul N. Popescu a vorbit despre importanța acestui act istoric. A urmat apoi un pelerinaj la biserica Colentina (Te). Liga culturală a pus o placă comemorativă pe zidul bisericii de lângă mormântul voevodului Grigorie Ghica. După amiază a avut loc la Academia Română a comunicare a dlui N. Iorga, președintele Ligii culturale, asupra «Reînălțării domniilor pământene de la 1822». O slujbă de pomenire a lui Grigorie Ghica a avut loc în aceeași zi la mănăstirea din Câmpulung (Muscel) al cărei ctitor a fost domnul muntean. Pentru pomenirea a 100 ani de la întronarea lui Ion Sandu Sturdza, secția Ligii culturale din Iași a luat măsuri în același sens.

Caz de moarte. Dna văduvă Elena Lucuța n. Popp, fosta soție a regretatului Pantaleon Lucuța a răposat în 29 Sept. în Blaj unde se retrăsese în timpul din urmă. Corpul neînsuflăt a fost transportat la Sibiu și în 2 Octombrie n. a fost așezat cu ceremonia cuvenită lângă soțul său în cimitirul central. Odihnească în pace.

Pentru memoria lui Ion Scurtu. Profesorul universitar din Cluj, istoricul nostru Alex. Lapedatu, publică o broșură, în care ne descrie viața sbuciumată a bunului, inimosului și laboriosului Ion Scurtu, care ne-a părăsit săptămânile trecute. La sfârșitul broșurii pledează dl Lapedatu pentru înființarea unui fond la universitatea din Cluj, fond contemplat de cel dispărut pentru lucrări originale privitoare la Eminescu, autorul la care a ținut și pe care l-a comentat Scurtu în decursul frumoasei sale cariere de publicist. Cel ce a suferit atât de mult în urma politicii mioape a guvernelor ungurești — fiind dat afară chiar de la universitatea ungurească din Cluj — dorea să institue fondul acesta din despăgubirile de război, pe cari le pretindea în urma pierderilor avute cu răpirea manuscriselor, a bibliotecii, și a celorlalte lucruri. Prietenul său, dl Lapedatu, începe fondul cu o contribuție de 500 de lei. Îndemnăm pe toți să contribuie la această pioasă manifestare — aducându-le aminte că astfel vor comemora pe lângă muncitorul sânguinos care a fost Ion Scurtu pe cel mai talentat poet și gânditor român. Dania aceasta, oricât de mică, va aduce roade. Contribuirile să se adreseze dlui prof. univ. Alex. Lapedatu, Cluj.

Aviz. Regimentul 36 obuziere din Sibiu, avizează că începând de Luni, 2 Octombrie n. c. până Vineri în 6 Octombrie, de la ora 730 dim. va începe tragerea cu obuziere pe câmpul de tragere Sibiu-Poplaca. Publicul e făcut atent a nu circula pe susnumitul câmp în zilele amintite.

Descoperire. În Spania la gura râului Velez, s'au descoperit urmele unui oraș grecesc. Săpăturile vor începe în curând.

Victimele bolșevizmului rus. Zilele trecute a fost condamnat la moarte mitropolitul rusesc Beniamin, fiind silit a-și săpa singur groapa. Această soartă așteaptă și pe patriarhul ihton care a protestat contra ticăloșilor regimului sovietic.

Comunicare. Prin decizia ministerială Nr. 632 din 24 August 1922, publicată în Monitorul Oficial Nr. 118/1922 pag. 5541, dl ministru de război invită pe toți ofițerii în retragere și în rezervă, și în special pe veteranii războaielor țării spre a lua parte la toate părăzile și serbările armatei, în ținuta regulamentară uniformei armeei din care face parte. La serbările și inspecțiile Corpurilor de trupă, cum și la examenele școalelor militare, când asistă și M. S. Regele, sunt invitați să ia parte și foștii comandanți ai acestor unități, cari se găsesc în localitate. Toți aceștia sunt acceptați ca membrii ai Cercurilor militare și ai bibliotecilor lor, fără a plăti cotizații pentru aceasta. — Aceasta comunicare ține loc pentru cei arătați mai sus, fără să li se mai trimită alte adrese în acest scop și cari pot lua deplină cunoștință de la autoritățile militare și din Decisia ministerială arătată mai sus.

Comandantul Cercului recrutare Sibiu

Scurtă dare de seamă

despre activitatea ultimelor trei luni a Secției regionale Sibiu, a Soc. Ocrotirea orfanilor din război

Potrivit îndrumărilor primite, de a da seamă și în fața publicului mare despre activitatea depusă de Societatea noastră, dăm un scurt rezumat al muncii de ocrotire săvârșită de regiune în ultimile trei luni.

Orfelinate. Pe lângă orfelinatele existente din Sibiu, Orlat, unul de fete și unul de băieți, Orăștie, Alba-Iulia, Abrud, Sft. Gheorghe, și căminul din Brașov în care ocrotim 488 plus 113 bursieri în orfelinatul U. F. R. Brașov, și orfelinatul Consist. din Blaj, total 601, în nuzința de a da o cât mai mare ocrotire orfanilor, după mai multe încercări ne-a reușit să mai punem temelie unui orfelinat, în Casa Săracilor din Deva. Lucrările de reparație au început și nădăjduim, că cu 1. Dec. a. c. îl vom și deschide. Vom da în el ocrotire fetițelor orfane.

Fondurile restrânse și scumpirea din ce în ce a traiului ne silește să ne mărginim la numărul existent de orfelinate. Această împrejurare nu tocmai înbucurătoare pentru numărul mare de orfani cari au nevoie de ocrotire, ne pune în situația de a purta cea mai intensă grijă de orfelinatele existente.

Pentru confecționarea îmbrăcăminteii fiecărei orfelinate are un mic atelier de croitorie. Confecționarea ghetelor pentru toate orfelinatele se face în atelierul de pantofărie al Regiunii, instalat la orfelinatul Principele Mircă din Sibiu.

Asistența sanitară. La 25 August s'a încheiat colonia de vară din Ocna Sibiului. În această colonie s'au perondat timp de 2 luni din 4 orfelinate 216 orfani, dintre cari cei suferinți au stat tot timpul. Mulțumim pe aceasta cale Directoratului General al Ministerului de Instrucție din Cluj care ne a pus la dispoziție mai multe sale, din localul școlii de stat din Ocna Sibiului.

Între proiectele ce vom avea posibilitatea să le realizăm, e înființarea unui sanatoriu în Orlat.

Regiunea Sibiu.

Nr. 457/1922

(179) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a din Streza Cârțișoara, protopresbiteratul Avrigului se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh să-și subștearnă cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare la oficiul protopresbiteral în Avrig, județul Sibiu, până la termenul susindicat, având a se prezenta în vre o Duminică sau sârbătoare la biserică, spre a cânta, cuvânta și eventual celebra și a face cunoștință cu poporul și poziția locului.

Avrig, 8 Septembrie 1922.

Oficiul protopresbiteral ort. rom al Avrigului, în înțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Cădea
protopop

Nr. 285/1922

(176) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa II a Loman, protopresbiteratul Sebeșului, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasonate în coala B. pentru dotația dela stat.

Concurenții au să-și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul satorit subsemnatului oficiu protopresbiteral, și să se prezenteze, cu observarea dispozițiilor Regulamentului pentru parohii, înainte de alegere, poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta și cuvânta.

Oficiul protopresbiteral al Sebeșului în înțelegere cu comitetul parohial concernent.

Sebeș, 6 Septembrie 1922.

Sergiu Medean,
protopop.

Catalogul

cărților și imprimatelor (blanchetelor) din editura și depozitul

Librăriei arhidiecezane

cuprinzând un număr foarte considerabil de cărți bune și folositoare, grupate în XXV de titluri, precum și specificarea de blanchete în afaceri bisericesti, școlare și epistolești pentru oficiile protopresbiterale și parohiale, asemenea și pentru direcțiunile liceelor și școalelor primare, a apărut și s'a trimis tuturor oficiilor protopresbiterale.

Se mai află în depozit portretele MM. LL. regele Ferdinand I și regina Maria, a arhiepiscopului-mitropolit Andrei baron de Șaguna, Miron Romanul și Ioan Mețianu, și a marelui mecenat Emanuil Gozdu, precum și diferite icoane.

Se pot comanda la Librăria arhidiecezană și odoare și odăjdii bisericesti, cu prețurile cele mai reduse.

Se publică separat broșurile dela 62 «Bibliotecii» ce se află în depozit.

Comandele se execută mai avantajos prin rambursare.

Se primesc comande și pentru cărți cari nu se cuprind în catalog, procurându-se cu posibilă grabire.

Librăria primește comande și pentru procurarea de sigile și ștampile.

Prețul catalogului: 2 lei, ear porto postal 50 bani.

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu se află de vânzare

Părți alese din Biblie

tipărită cu litere latine, cu binecuvântarea I. P. S. Sale Dni Ioan Mețianu, arhiepiscop și mitropolit.

Prețul legat 30 Lei plus porto postal 5 Lei

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, strada Măcelarilor 45, se găsesc de vânzare cele mai bune:

Cărți de bucate

sub titlul **Poftă Bună**, de Zotti Hodoș. Au apărut: Partea I à 6 Lei, Partea III à 10 Lei, Partea IV à 10 Lei. Plus porto postal, à Lei 2-50.

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu, se află de vânzare

Noul Testament (cu litere cirile)

de

Andrei baron de Șaguna

Prețul: crudo Lei 2—, broșat Lei 4—, plus porto postal Lei 2—.

La Librăria arhidiecezană se află de vânzare

Cuvântări bisericesti

de arhimandritul Ilarion Mircea, egumenul sfintei mănăstiri Precista-Mare din Roman, cuprinzând 41 predici pentru Duminecile din Paresimi, 9 Dumineci după Rosalii și la unele sârbători de peste an. Prețul 14 Lei.

Anunțuri și reclame

Singurul ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.